
AZ ELSŐ KI-ADÁSKORI ELŐL-JÁRÓ BESZÉD.

Közre-botsátom immár egyszer's másszor irogatott Magyar Verseimet, mellyeket e' Tsomótskában a' Nagy Érdemű Magyar Közönségnek eleibe azzal a' tisztelettel tészek-le, a' mellyel tartozom viseltetni Édes Nemzetünkhöz, és annak minden érdemes Tagjaihoz; különösen pedig azokhoz, a' kik született Nyelvünknek ki-mivelésében, és az által a' tudománybéli esméretnek nevelésében tanáttal vagy pennával, sőt költséggel is fáradoznak.

Többsnyire ezek a' Versek hozzám közelebb tartozó Jó-akaróimmal, Barátimmal's Atyámszáival való meg-bízott nyájaskodásaim: sőt feles számmal vagynak olyan apróságok-is, mellyek a' tudós Elméknek mérő-serpenyőjében por szemetskéknél-is talám könnyebbeknek találtathatnak. Szívemnek egyenlőségével bizonyítom azért, hogy én mind egygyütt-is ezek által semmi valóságos Érdem felől nem álmodozom; vagy pedig hogy ezek a' Magyar Vers-szerzésnek műhelyében valami remeket mutatathatának's nevezetes hasznót tehetnének, azt magamnak nem képzelem. Bizonyságul is hívom sok olyan Jó-akaróimat's Barátimat, sőt Méltósággal és Tekintettel fény-

lő Üri Személyeket-is, a' kik Verseimnek egybe-
szedésére 's ki-adására hol írással, hol szójjal régtől
fogva unszolni meg-nem szüntek, hogy e' tsomótská-
nak közre-botsátásában kiváltképen való tzélom, az
engemet annyiszor Unsulóknak kedveket tölteni, és
hozzám való szíves hajlandóságokat további halasz-
tás nélkül e' kisdéd jutalommal hálálni: mellyet fok-
kal is elébb tellyesíteni tartozom vala, ha fokáig tar-
tó sullyos betegségem, és abból következett hosszú-
erőtlenkedésem arra törekedő igyekezetemet meg-
nem hátrálták volna. E'-felett indító-okom vala az-
is, hogy némelly Verseim különböző kezek által le-
irattattván, és fok-felé kézzől-kézre terjesztetvén,
azok az Írások mútogattanak fok olyan ízarvas hibá-
kat, mellyek vagy a' dolognak értelmét el-változtat-
ták; vagy a' Magyar Hang-mértékben (*Prosodiában*)
kövemi szokott reguláimat el-rontották; vagy olyan
szókat-is hozzá-töldottanak és tseréltenek, mellyek-
ken az erköltsöt és betsületet szerezők meg-botrán-
koztanak; én-is azokat meg értvén, avagy ollykor
olvasván, valójában szégyenlettem. Még a' mellyek
nyomtatásban ki-jöttek-is, nevezetes hibáktól szaba-
dok nem valának. Hogy azért avagy tsak a' neveze-
tesebb e' féle hibák ki-töröltsenek, és az eredeti
penna szerint igazítsanak, arra minden igyekezet-
tel törekedett amaz Hazánk' köz-hasznára születt
Nemes Ifjunak barátságos maga-ajánlása, a' ki ritka
serénységgel és elmésséggel munkás tehetségeit a' köz-
jóra szüntelen fel-áldozni nem sajnálja, és a' ki e'
Verseimnek-is minden maga haszna keresése nélkül,
tsupa hozzám hajló szíves indulatjának bizonyságául,
Ki-botsátója; mellyet én-is költsön hálá adással itten
meg-említeni tartoztam.

Meg-pirulok pedig még előre, mikor tekintek
azokra az elől-botsátott ditséretekre, mellyeket egy

'a más engemet szívekből szerető Jó-akaróim' e' tsekély Gyűjtemény felől nem tsak szájjal hirdetni, hanem közönségessé is tenni méltóztattak sokkal magasabb hangon, hogy sem e' 'Sengétske érdemelhetné. A' Szeretet olyan nagyító-üveg gyanánt vala ezeknek szemeik előtt, mellyen által, valóságán fellyül sokkal remérdekebbnek látták Vers-író tehetségemnek haj-fzálnyi vékonyságát. Nevezetesen a' leg-első helyen lévő Versben a' Matériának nagy kedvelsége és drágasága ezerszer fellyül haladván a' munkát, magával egygyütt azt-is kedvelsé tette. De én meg-valom, hogy sokkal alatonabb az én *Parnassusom*, mint sem e' féle Borostyán-levelekkel zöldülhetne. Eppen nem-is kívánok olyan *Narcissus* lenni, a' ki magam képzelit szépségemnek lép-vefszejével valahogy megfogattasam. Sőt szégyenlem már most, hogy a' jelen lévő Valóságnak kissébbnek kell lenni az előre hofszat mutató árnyéknál, és ha az előre reménylett hattyni éneklés helyett talám egy *Codrus*-nak rekedező sipja szállal-meg: sőt félek is hogy e' Verseknek betse hasonló léfzen a' földnek gözölgéseiből emelkedő felhőkhöz, mellyeket valaminek ugyan látunk lenni, mikor melfsze előre látásunknak határozatján szemléljük; el-tűnnek pedig majdon előttünk, mikor oda közel érkezőnk: félek, ha talám e' Versek hasonló a' levegő égben támadni szokott tündértűznek tekéatetéhez, mellyek tsillagoknak látszanak lenni elsőben az ég-visgáláshoz szokatlan szemek előtt, tsak azért, mivel azoknak fel lobbanása, úgy látszik mintha az Égnek bőlján a' több tsillagokkal forban volna; majd pedig a' következő szempillantásban eltűnván meg bizonyítják, melly igen távol valának a' tsillagoknak mind természetétől, mind országától: félek leg-alább, hogy a' mi tsillag módra fénylett-is é-

jel a' nap' fel-jövetele előtt; majd minden fénnjét
 el-veszti, minekutánna született Nyelvünkön való
 Vers-szerzésnek Napja, Nemzetünknek egén derekas
 erejében kezdett fel-támadni. A' Magyar Tudósok-
 nak Egyenefségekre bízom, hogy e'-béli félelmeimet
 el-tsendesítsék ha csak ez egy okon-is, hogy én ám-
 bár igen nagyra betsüljem, sőt közönséges Vallás-
 tételemmel-is meg-köszönjem azokat a' jó gondolato-
 kat, mellyeket felöllem formáltanak azok, kiknek
 kedvekben érdemem és reménységem felett-is bé-es-
 tem; mindazáltal ingyen sem képzelem még is magam-
 nak, hogy a' Nemzeti Vers szerzésnek pályájában a'
 tökéletességnek határához, és Magyar *Cyrrhán*nak te-
 tején fel-függesztett koszorúhoz csak közel is járnék;
 hanem csak hogy én-is többekkel egygyütt ahoz, ha
 lehetne, közelebb-közelebb jutni törekedem. Mellyre
 nézve Szerető Jóakaróimnak reám fúvalló szellőit nem
 úgy vészem magamra, mintha én már olyan vólnék,
 távol légyen! hanem hogy olyannak lenni, ha tehe-
 tségetől ki-telnék, kötelesnek magamat esmérjem.
 Azonban én-is reményelem, hogy midőn minden felé
 abban munkálkodnak a' Magyar Elmék, hogy a' *Pan-
 non'* hegyein-is a' Mú'sáknak múlató hely építessék:
 a' mi kevés igyekezet e' végre általam-is fordittatik,
 a' Nagy Erdemű közönség hátra nem veti. Még az
 apró fővények-is a' nagy köveknek köziben elegyített-
 vén hasznoson szolgálnak az épületre. Nagy folyó-
 vizek-is apróbb patakoknak öszve-follyásiból neve-
 kednek-meg. Nem csak a' gazdagon ki-szőkö *Hippo-
 créné*, hanem sok apróbb források-is és azoknak tser-
 gedezései nedvesítik 's ékesen hangítsáltatják a' Mú-
 'sák' múlató helyeinek völgyeit. Tartozunk mindnyá-
 jan adóval Nyelvünknek pallérozására. Nem csak az,
 a' ki gazdag kintseiből egy talentomot, hanem a' ki
 tehetetlen Kamrájából egy fillért ad-is e' köz-jóra,

amával egyenlő hívségű hazafinak ítélthetjük. A' melly tagok leg-alább valóknak látszanak lenni önnön-magokban, ugyan-azok az egész testnek tökéletessé-gére szükségesek. A' Görög és Romai *Apolló* sem termett-élé mindjárt a' tökéletes meg-állapodásnak idejében; meg-kellett azt előzni annak gyermeki és fel-ferdültti idejének-is. Ez az egész természetnek bölts rendje, hogy sohol-is az alsóbb gráditsokat ál-tal nem ugordja. Szükséges azért, mind nyelvünknek, mind pedig abban meg-fzóllalt Vers-szerzésnek gyer-meki idejét illendőképpen meg-betszólunk, mint a' mellyből fog jövedőben annak férjfiui ideje tökéle-tes erejében ki-nevekedni. Nézzük gyönyörűséggel, hadd jádzodjék gyermeki módon elébb, mintegy *Dé-lus* Szigetében, a' nevendékeny gyermek Magyar *Apolló*; majd azután fog idővel következni, hogy az égnék kárpitjára-is helyheztessé uralkodó Székét. Vé-gyük jó néven, ha most már darabos *Enniusok*, és parasztos *Pacuviusok* kezdenek a' Magyar *Héliconra* útat törni; majd bizonynyal egy darabb idő múlva e-zeknek nyomokon fognak ki-sétálni olyan *Márok*-is, a' kik *Enniusnak* szemetéből aranyat fognak öfzve-gyűjteni, és azzal Nemzetünknek kedveskedni.

Semmitől-is inkább nem tartok, mint hogy a' *De-ák* formára szabott, de mindenik rendnek közepén és végén meg-egygyező hangon járó *Distichonaimmal* sok Tudósaink előtt kedvet nem találok; minthogy már ezt mind tsupa hirből, mind levelekből nyilván ta-pasztaltam; sőt én-is ez által a' porban jádzó gyer-mekek közzé töllök számláltatom. Ha időm engedi, hogy e' tsomótskához még hátul egy Tóldalékot-is ragaszszak, abban ez iránt magamat bővebben meg-menteni igyekezem. Most előre tsak azt jelentem, hogy ez a' forma nékem épen nem olyan kedves bál-

ványkám, a' mellyben a' *Poésis*nek szépségét egyedül keresném, annak kiváltképpen való erejét tartanám: annál-is inkább ennek, mint valamelly *Molok*nak, számára, a' Vers-szerző Tudománynak amaz Egygyetlen-Egygyét-is, a' találmányt, vagy gondolatot, kegyetlenül tsak fel-áldoznám. Nagyon megtsalatkozik irántam, a' ki engemet ilyen miveletlen gondolatok által vezéreltetni képzeli. Tsak ollyankor gyakorlottam e'-félékkel-is verselő érzékenységeimet, mikor mind több időm, mind nagyobb kedvem vólt ilyenekkel való maga mulatságára. De mikor láttam, hogy gondolataimat e' leg-szorosabb rá-mára erőszak nélkül könnyen nem vonhatom; ollyankor a' közönségesebb nemű Versekkel éltem, hová szabadosabban bé-férkezzenek a' találmányok; a' minthogy e'-féle példákból áll e' tsomótskának-is nagyobb része. Hozzá-tészem azt-is, hogy én e'-féle Versekkel vagy azoknak kedveskedtem, a' kik felől jól tudtam, hogy magok-is az ilyenekben gyönyörködnek; vagy pedig barátságos kérésekkel-is töllem éppen e'-félét kívántanak. Ugyan miért ne esmértem volna kötelessnek magamat ezeknek-is gyönyörködtetésekre örömet szolgálni és az ő íz-érzéseknek éppen inyekszerint való fűszerfzámmal kis kertetskéből kedvét találni? Nevek-szerint emlithetnék tsak tudtomra-is Nemzetünk-ből valóságos Tudósokat, a' kik e'-féle Verseknek nemében gyönyörüségeket találják, és nem hogy iskolai gyermek játéknak tartanak, hanem inkább a' Vers szerző Magyar-Elmék' leg-gyakorlottabb fordítást a' könnyüséget kívánó felső próbájának; (ha azt valamikor illendőképpen el-tudnók érni) tsak hogy azokban a' mesterség a' természeti díszes könnyüséget ki-ne rekeszse. Az egész bölts természet abban találta meg a' tökéletetlenséget, hogy minden dolgok egymástól tsak nem véghetetlen számmal és nemmel kü-

lömbözzenek. Ezt a' törvényt a' természet mind leg-hafznosabbnak, mind leg-inkább gyönyörködtetőnek lenni találta. Ugyan hát ezt a' természeti régulat hogy-hogy rekeszteniök - ki született Nyelvünkől a' Vers-írásnak gyönyörűséges ajándékára nézve, mi-kor nyilván érezni kezdtük, hogy nyelvünk a' Ver-seknek leg-több különböző nemeire, azok között er-re-is, a' melyről mostan szóllok, ritka szerentsével 's kellemetesen hajtogattathatik?

De különösön, meg-vallom, hogy az e'-féle Vers-nek nemével az Afiszonyi Nemes Nemnek kedvezni kívántam. Ez a' szép Nem egy-felől még szokatlan a' régi Görög és Római Verseknek formáihoz; más-felől pedig hozzá-szokott egyedül csak a' közönséges Magyar Versekben lévő rendeknek öfzve hangzó végző-déseikhez. Kitsoda nem tapasztalta már (én leg-alább sokszor tapasztaltam) hogy az Afiszonyi Rend, még a' nemesebb íz-érzésűek is, vagy irtódnak a' Deák formára szabott Magyar Versektől, ha szintén azok olykor igen ékesek is; vagy leg-alább azokhoz sem-mi gyönyörködéssel nem vonattattnak, mikor azok-ban azt az egyenlő hangú végződést, mellyhez an-nyira hozzá-szoktanak, nem találják? Mikor pedig azokat is e' kis ékelségben öltöztetve látják, mind-járt sokkal inkább tetfzik ö-nékiek a' Római módit viselő Magyar Mú'sa-is. Vallyon nem tartozunk-e hát az Afiszonyi Rendnek íz-érzését az e'-féle Verseknek nemeihez is édesgetni olyan tsemegével, melly ö-e-löttök kedves? Hát ne-nyílsunk-e nékiek is utat arra hogy a' Verseknek mentől több különböző nemeiből származó gyönyörködésben részek lehessen? Ezt bi-zony valamint a' fegyverre, úgy a' Tudományokra is egyenlő sebes tüzzel égő Nemzetünknek Afiszonyi Rendében is, a' csak valamennyire fel-ébredtteknek elmélségek és eleven képzelések méltán meg-érdemli,

Minékünk ugyan, kik a' Görög és Romai Versekhez gyermekségünktől fogva szoktunk, csak magában is elég tökéletes szépeknek látszanak az illy Verseknek nemei. De vallyon hibázunk-e velle, ha a' szokatlan inyeknek is kedvek szerint trágyázzuk, vagy fűszer. számozzuk azt az ételt, melly magában ugyan jó ízű, de előttök még nem igen kívánatos, hogy az által hozzá való kívánságokat fel-gerjeszszük. En leg alább, kinek nem esett unalmomra az illyen Verseknek irogatása, örömet töltöttem néha az Afiszonyi Nemnek e' kitsiny kényyét: mind azért, hogy az illyen forma Verseknek nemeit csak épen Magyarul olvashatják; mind pedig azért, hogy a' közönségesen bevett Verseken kívül különböző neműeket is izelítvén, nagyobb légyen a' Versekből származható gyönyörködések; minthogy minden dolog, ha csak egy-féle, hamarébb unalomra válik: a' különböző nemek által pedig tápláltatik, sőt nevededik a' gyönyörködés. Mikor a' Vadász zöld köntösben öltözik, hogy ebben a' színben a' Vadak előtt inkább tetsék, vallyon azal hibázik-e? Mikor *Nagy Sándor*, Görög lévén, az *Asiai* népnek módija-szerint öltözött, hogy e' kis kedvkereséssel azt a' tölle idegen népet törvényre alá inkább édesgesse, vallyon ez ő benne miveletlenségnek bizonyosága-e? Épen nem gondolom. Ha azért olykor, ha csak a' most említett tzélből is, a' Deák mérték szerint szabott Verseket is olyan (ámbár tégyük fel) idegenetske módi ruhában öltöztettem, a' melly egyéb-aránt nem csak mi nállunk, hanem minden Európai élő Nyelvekben igen tetfző, úgymint az egymásnak meg-felelő egyenlő hangzásban; nem képzelhetem, hogy az Elme-mivelésnek regulái ellen vétetem volna. A' melly szabadsággal miért ne lehetne élnünk azoknak kedvéért is közönségesen, a' kik bár a' ki miveltt Tudósok közzé nem számláltathat-

nak-is, de ugyan-tsak szép értelemmel és jó íz-érzéssel bírnak Nemzetünkben, által nem láthatom. Ha némelyeknek inyek különböző képen érez, mint sem a' miénk, kinek ez az íz tetszik, azokkal vételkedni a' *gustus* felett épen nem tzelom. Az én Mú'sám nem *Thamiris* természetű, hogy a' nállánál hatalmasabb Mú'sákkal az éneklésben szemben-szálljon, ne hogy mind lantjától, mind szeme világától meg-fosztassék; nem szeretem a' kevély mu'sikás *Marsist* követni, hogy a' Felséges *Apollókkal* vetelkedjem, ne hogy börömnök le-vonattatásával fizessek: csak épen a' *gustusnak* örök regulája-szerint azt bátorkodunk mi-is ki-kérni, hogy a' mi inyünk-is szabados tetszése-szerint élhessen a' különbözőeknek ellene mondások nélkül olyan tsemegével, melly mi előttünk nem utálatos.* Ki tudja, hát ha ez a' különböző íz-érzés, és annak szabados gyakorlása, szolgálni fog jövőben a' Magyar Vers-szerzésnek nagyobb tökéletességére? Én remélem. Hízzem az inyeknek különböző tetszése miveli azt, hogy egy terített asztal annyi fok különböző ételekkel meg-rakotván nagyobb tökéletességgel készítették-el.

Remélem pedig, nem fogja senki nékem azt illetlenségnek, vagy hivalkodásnak tulajdonítani, hogy néhol a' találmányokban és jádзи ki-fejezésekben azzal a' szabadsággal éltem, mellyel valaki kiváltképen maga meg-bizott hívségű Jó-akarói és Baráti előtt ártatlanul, de bizvást jádзhanik. Ha valaki az illyeneket az illendőségnek-is és tiszta gondolatnak határára kívül értené, bizonynyal az én tzelomon erőszakot tenne, póknak módjára mérget szívna abból a' virágból, a' mellyből én tsupa mézet izelitettem. Kiváltképen az ifju Elme minden emberben természet-szerint vidám ki-fejezésekre fokad-ki, mint a' tavaszi bimbó mosolygó virágokra; majd meg-állapodott

's azután még inkább meg-hanyatlott idejében, mint az őfzi idő, a' mosolygás helyett, valóbb tekintetre húzza őfzve szemöldökeit, Mindenik időt maga természetli tulajdonsága lelkesíti, Mennyi fok Kegyes és a' Belső-Renden-is Fő-Férjfiaknak, mint *Ovének*, *Relándnak*, és hozzánk közelebb *Janus Pannoniusnak*, példái róllam is el-fordíthatják az idegen gondolatot, kik a' Vers-írásnak múltató-helyén még sokkal játékosabban és szabadabban múltattanak; de a' kiknek még is tiszteleteket fulánkkal sérteni vakmerő-mérfélség volna! A' Mú'sákat áll-ortzáson-is rajzolták a' régiek. Helyesen. Melly fokszor a' Poéták magok egészfzen különböznek attól a' festett játékos áll-ortzától, melyet a' Vers-írás közben fel-téfnnek. Az áll-ortza annak, a' ki fel-téfn, valóságához éppen nem tartozik. E' felett a' Pogány Istennek költeményes Tudománya (*Mythologiája*) vólt eleitől fogva a' Vers-szerzésnek szoptató dajkája. Ha a' Kerelftyén Vers-írók-is ottan-ottan ezeket az emlőket szopják, éppen öly szabadon és kegyefiségek' meg-sértése nélkül meg-es-hetik, mint mikor a' bármoknak tejével jó-izűen és hafznoson élünk, de természetünket azokkal meg-nem elegyítjük. Ha *Salamon* a' Pogány *Hiránnak* erdejéből való fákat hafznoson fordította Szentséges Templomnak építésére: mi-is a' mesés *Héliconnak*, *Parnassusnak*, *Cyrrhának*, *Nisának* erdeiből vágott fákat kedvünk és tzélunk szerint faraghatjuk szükséges épületeinkre. Mint, p. o. a' *Vénuson* és *Cupidón* ki-fejzhetjük a' Nemnek a' Nemhez tisztn gerjedező indulatját, és az házafsági tiszta Szeretetet.

Feles számu alája-írott Jegyzésekkel terheltem talám inkább, mint sem ékesitettem e' Tsomótskának ki-botsátását. Jó szívvel nem-is alkalmatlankodtam volna azokkal se magamnak, sem a' tudós Olvasóknak. De elégséges okokat találtam, mellyek arra kénfze-

ELŐL-JÁRÓ BESZÉD.

ritettek. Némellyek azok között olyanok, hogy okát és alkalmatosságát jelentik - meg valamely darabotska Vers-írásnak, vagy pedig benne találtató szóllás formájának, a' mellyek nélkül senki talám észresem vehetné, mitsoda lehetett olyan helyen gondolatomnak tzielja. Némellyek ismét olyanok, mellyek valami Históriára vagy szokásra való tzielozásaimat magyarázzák. Ezek nélkül is a' szóllások' formái a' magok erejeket fokak előtt el-vesztenék. Némellyek viszont olyanok, mellyek Nemzetünknek nyelvén a' mái időben forgó példa-beszédi ki-fejezéseket, vagy más különös értelmű szókat világositnak. Szükség az ilyeneket - is a' következendő maradéknak által botstítani. Némellyek továbbá a' Pogány Isteneknek költeményes Históriájokból való Jegyzések. Ezek leg többek, sőt többnyire tanúltak előtt közönségesek is. De szükséges vólt jegyzésben tenni azoknak kedvéért, a' kik előtt az e' félék is esméretlenek; ne hogy sok ki fejezések ezek előtt is homályosok, sőt ízetlenek légyenek. Kivált a' szép Nemnek az e' félékhez szokatlan szemeit szükséges a' tzielozások - felé útastítani. Mind ezek felett pedig miólta Versetském egyfzer's másfzor közönségesé tétettek, engemet mások-felett az a' fzerentsétlenség talált, hogy olly helyeken is homályosnak lenni íteltettem fokaktól, az holott a' dolgoknak elég világos ki-fejezések iránt bátorokdtam magamnak hízelkedni. Hogy ezt-is jobban el-kerülhetném, olyan jegyzéseket-is tenni kén-teleníttettem, mellyek önnön magokban tsak-nem szük-fégteleneknek tetfzenek azok előtt, a' kik a' mesterséges (*tropica*) szóllások - formáit valamennyire izelítették, és a' minéműeket más Vers-írok, hasonló, sőt vastagabban bé-borított szóllásoknak formái között-is, ezerfzer és bátran el-múlathattak, még-is homályosoknak lenni nem íteltettek.

ELŐL-JÁRÓ BESZÉD.

Tsak azokat a' Verseimet szedtem öszve e' Tso-
mótskában, mellyeket kivált a' régiebbek közzül, va-
lamennyire méltóbbaknak lenni gondolhattam. Az
egybeszedésben pedig azt a' rendet követtem, mel-
lyet az írásnak ideje szabott előmbé: ki-vévén a' két
Elsőt, mellyeknek Felséges Tárgyai az idő-szerint
való következőknél magasabb Széket mindenütt érde-
melnek. Meg-esett az-is, hogy a' le-írás közben,
egygyikre, vagy másakra nézve, ez a' rend törté-
netből el-vétődött, vagy kezembe-is későbbre került,
mint-sem a' rendbe következhetik vala. De ez a' kis
rendváltozás figyelmet-is alig érdemel. A' Verseknél
Nemeit a' mi nézi, én a' Deák formára szabott Ver-
seknél nemei közzül még eddig csak az úgy nevezett
Distichonok' formáit követtem. Ehez vólt, úgy tet-
szik, nagyobb kedvem; közönségesebben ezt-is ta-
pasztaltam másoknak inkább tetfszeni. Tulajdonkép-
pen úgy nevezett Lantos (*Lyricus*) Verseknél ma-
gamat még nem igen gyakorlottam. Itt elől e' félét is
a' *Sapphó* mértéke szerint egynehányat próbára ké-
szítettem, hogy bár avagy-tsak egy ilyen példa nél-
kül e' ttomótska üres ne légyen. Ennekutánna, ha
érkezhetem, én-is külömböző Lantos Verseket írni
szeretném. Mert a' kik e' félékben próbákat tettek,
azokat nagyra betsüllöm.

De szinte el-felejttem, hogy mostan Elöl-járó be-
szédet, nem pedig Verseket írok. Szinte túl léptem
a' rendes határon. Nem akarván azért, hogy elől ne-
vendékeny Mú'sámnak melyjébe magánál nagyobb
tsomó bokkrétát szúrjak, itt már a' pennát kezemből
le-téstem.